

Så er der spørgsmål om selve folkeafstemningen, som også blev fremdraget her ved tredjebehandlingen, som det også blev det ved andenbehandlingen.

Jeg vil godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side helt klart har haft den opfattelse, at Nicetraktaten skulle sendes til folkeafstemning, på trods af at der ikke efter vores opfattelse er tale om suverænitetssafgivelse i grundlovens forstand, sådan at en folkeafstemning af den grund var nødvendig. Men vi mener, at en folkeafstemning havde været klog at tage af politiske grunde og af den grund, at vi ønsker at bygge bro til befolkningen igen oven på nej-afstemningen i forbindelse med euroafstemningen sidste år i september måned. Det har et flertal her i Folketinget ikke villet. Det må vi tage til efterretning. Det skal ikke forhindre, at Danmark ratificerer Nicetraktaten.

Det stiller ikke desto mindre så meget desto større krav også til den videre debat med befolkningen ikke bare om Nicetraktaten, men om de udfordringer, som EU og dermed også Danmark står over for i de kommende år i forbindelse med de drøftelser, som følger efter Nice.

Jeg tænker her på hele oplægget til den nye regeringskonference, som skal finde sted i 2004, og som jo også er en af de, skal vi kalde det følgebeslutninger af den reviderede Nicetraktat, og de beslutninger, der er blevet truffet på topmødet, der førte til det.

Vi mener, at Danmark bør gå med ikke bare i forhold til at sige ja til Nicetraktaten, men at Danmark også bør sikre en hurtig ratifikation, som det sker nu ved tredjebehandlingen i dag, for dermed at give de central- og østeuropæiske lande, de nye demokratier i Øst, et håndslag på, at vi er forpligtede på udvidelsesprocessen, og vi vil gøre, hvad der står i vores magt for at sikre, at de nye lande kommer med så hurtigt som overhovedet muligt.

Derfor ser vi frem til afstemningen her om lidt. Derfor ser vi også frem til det, der skal ske under det danske formandskab i andet halvår af 2002, hvor intentionerne bag ikke bare Nicetraktaten, men også de topmødebeslutninger, der blev truffet i Nice om udvidelsen, for alvor skal effektueres.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Rækken af ordførere fra partier, der repræsenterer et mindretal her i Folketinget, og som går på talerstolen og forholder sig til Nicetraktaten, er

jo stort. Men de store partiers ordførere er stadig væk totalt fraværende i denne debat om et spørgsmål, som de påstår er meget, meget væsentligt for landet og for EU. Det undrer.

Jeg vil følge op på det spørgsmål, som jeg også var inde på i forbindelse med andenbehandlingen af Nicetraktaten, nemlig hvorfor man ikke i Kristeligt Folkeparti, ligesom man burde have gjort i SF – nu hørte vi det samme fra fru Anne Baastrup – havde gjort sit ja til Nicetraktaten betinget af, at det blev bekræftet ved en folkeafstemning.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at selv om man måske mandatmæssigt ikke repræsenterer så mange her i Folketinget på nuværende tidspunkt fra de to partiers side, ville det have en utrolig psykologisk effekt over for regeringen og over for flertallet, hvis det var således, at de to partier gjorde deres ja til Nicetraktaten betinget af et efterfølgende ja ved folkeafstemningen.

Jeg føler altså, at det lyder noget hult, når man gang på gang bliver ved med at sige her fra talerstolen, at man helst havde set en folkeafstemning om Nicetraktaten, når man så i øvrigt alligevel sætter sig ned og trykker på de grønne knapper, selv om der ikke kommer nogen folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil selvfølgelig ikke undervurdere Kristeligt Folkepartis indflydelse i Folketinget og partiets indflydelse på regeringen. Men lad os nu antage, at Kristeligt Folkeparti havde ageret, som hr. Kristian Thulesen Dahl foreslår her i dag, og at vi havde gjort vores tilslutning til Nicetraktaten betinget af, at der blev udskrevet en folkeafstemning.

Det betyder jo, at hvis nu vi ikke havde fået flertal for det synspunkt, at der ikke var blevet nogen folkeafstemning, at vi i dag skulle have stemt imod det, som vi rent faktisk mener, nemlig at Nicetraktaten skal ratificeres hurtigt, for at vi får sat skub i udvidelsen. Vi skulle have stemt nej.

Det ville jeg ikke have budt mig selv at skulle gøre, for jeg mener, det ville være til ubodelig skade ikke så meget for EU som sådan, men i forhold til de central- og østeuropæiske lande, som står og tripper for at blive medlem af fællesskabet, og som jeg ønsker at vi skal tage imod nu for dermed at realisere den historiske fredsmission bag fællesskabet. Derfor, vil jeg sige til hr.